ছুৰা - ১৪

ইব্ৰাহীম

(ইবৰাহীম : ৩৫)

মক্কাত অৱতীৰ্ণ

আল্লাহৰ নাম লৈ, যিজন ৰহমান, ৰহীম

পৰিচ্ছেদ - ১

১ আলিফ লাম ৰা (—মই আল্লাহ, সৰ্বদ্ৰষ্টা)। (এইখন) এখন গ্ৰন্থ, আমি তোমাৰ ওচৰত ইয়াক অৱতাৰণ কৰিছো যাতে তুমি মানৱজাতিক তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ অনুমতিক্ৰমে (অজ্ঞানতাৰ) অন্ধকাৰৰ পৰা (জ্ঞানৰ) আলোকলৈ উলিয়াই আনিব পাৰা,– মহাশক্তিশালী, পৰম প্ৰশংসনীয়ৰ পথত,–

২ (সেই পথৰ মালিক হৈছে) সেই আল্লাহ,– মহাকাশমণ্ডলত যিকিবা আছে আৰু যিকিবা আছে পৃথিৱীত সেই সকলোবিলাকেই তেওঁৰ। আৰু কি দুৰ্ভোগ অবিশ্বাসীহঁতৰ ক্ষেত্ৰত কঠিন শাস্তিৰ কাৰণে!

৩ যিবিলাকে (আচল বস্তু এৰি নকলত মজি গৈ) এই দুনিয়াৰ জীৱনটোকেই পৰকালতকৈ বেচি ভাল পায়, আৰু (মানুহক) আল্লাহৰ পথৰ পৰা নিবৃত্ত কৰে, আৰু ইয়াক (অৰ্থাৎ আল্লাহৰ পথকে) কুটিল কৰিবলৈ বিচাৰে। ইহঁতেই ৰৈছে সুদূৰ-প্ৰসাৰিত ভ্ৰান্তিত।

৪ আৰু আমি এনে কোনো ৰছুলক পঠোৱা নাই (যিজনে কথা কৈছে) স্বজাতিৰ ভাষা ব্যতিৰেকে যাতে সিহঁতৰ কাৰণে (তেওঁৰ বক্তব্য) তেওঁ সুস্পষ্ট কৰিব পাৰে। তাৰ পাছত আল্লাহে পথভ্ৰষ্ট হ'বলৈ দিয়ে যাকে তেওঁ ইচ্ছা কৰে আৰু যাকে ইচ্ছা কৰে সৎপথত পৰিচালিত কৰে। আৰু তেৱেঁইতো মহাশক্তিশালী, পৰম জ্ঞানী।

৫ আৰু আমি নিশ্চয় মূছা (আঃ)-ক আমাৰ নিৰ্দেশাৱলী দি পঠিয়াইছিলো এই বুলি– "তোমাৰ সম্প্ৰদায়ক (দাসত্বৰ) অন্ধকাৰৰ পৰা আলোকলৈ উলিয়াই আনা, আৰু সিহঁতক স্মৰণ কৰাই দিয়া আল্লাহৰ দিনবিলাকৰ কথা (যি দিনবিলাকত ভ্ৰষ্টাচাৰীবোৰক ধ্বংস কৰি আল্লাহে প্ৰতিষ্ঠিত কৰিছিল সৎপথযাত্ৰীসকলক)।" নিসন্দেহে ইয়াত নিদৰ্শন ৰৈছে প্ৰত্যেক অধ্যৱসায়ী কৃতজ্ঞসকলৰ কাৰণে।

৬ আৰু স্মৰণ কৰা! মূছাই তেওঁৰ সম্প্ৰদায়ক ক'লে– "তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ স্মৰণ কৰা যেতিয়া তেওঁ তোমালোকক (সমুদ্ৰ পাৰ কৰি আনি) উদ্ধাৰ কৰিছিলে ফিৰআউনৰ লোকসকলৰ কৱলৰ পৰা যিবিলাকে তোমালোকক পীড়ন কৰিছিল কঠোৰ নিপীড়নেৰে, আৰু হত্যা কৰিছিল তোমালোকৰ পুত্ৰসন্তানবিলাকক আৰু বাচিবলৈ দিছিল তোমালোকৰ নাৰীবিলাকক। আৰু তোমালোকৰ কাৰণে ইয়াতে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা আছিল এক কঠোৰ সংকট।

পৰিচ্ছেদ - ২

৭ আৰু স্মৰণ কৰা! তোমালোকৰ প্ৰভুৱে (ইছৰাইলীবিলাকৰ প্ৰতি) ঘোষণা কৰিলে– "তোমালোকে যদি কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰা তেনেহলে মই অৱশ্যেই (মোৰ অনুগ্ৰহ) তোমালোকক বঢ়াই দিম, কিন্তু তোমালোকে যদি অকৃতজ্ঞতা দেখুৱা তেনেহলে (জানি ৰাখা) মোৰ শাস্তি নিশ্চয় সুকঠোৰ।

৮ আৰু মূছা (আঃ)-এ কৈছিল– "তোমালোকে যদি অকৃতজ্ঞতা দেখুওৱা,– তোমালোকে আৰু পৃথিৱীত যিসকল আছে সকলোৱে তেনেহলেও দৰাচলতে আল্লাহ অৱশ্যেই অশেষ ধনবান, বিশেষ প্ৰশংসনীয়।"

৯ তোমালোকৰ আগতে যিসকল তোমালোকৰ ওচৰত আছিল সেইবিলাকৰ ইতিহাস আহা নাইনে– (যেনে) নূহ আৰু 'আদ আৰু চামূদ (আঃ)-ৰ সম্প্ৰদায়ৰ আৰু যিবিলাক এওঁলোকৰ পাছত আছিল (সিবিলাকৰো ইতিবৃত্ত)? আল্লাহৰ বাহিৰে অন্য কোনোবাই সিহঁতক নাজানে। সিবিলাকৰ ৰছুলসকল সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছিলে স্পষ্ট প্ৰমাণাৱলী লৈ, কিন্তু সেইবিলাকে সিহঁতৰ হাত দিছিল তেওঁলোকৰ মুখতে (যেন তেওঁলোকে মুখ খুলিব নোৱাৰে), আৰু সিহঁতে কৈছিল– "আমি অৱশ্যেই অবিশ্বাস কৰো যি দি তোমালোকক পঠোৱা হৈছে, আৰু আমিতো নিশ্চয় সন্দেহৰ মাজত ৰৈছো যাৰ ফালৈ তোমালোকে আমাক মাতিছা সেইসম্বন্ধে, (যুগপৎ) কিংকৰ্তব্যবিমূঢ়।"

১০ সিহঁতৰ ৰছুলসকলে কৈছিল– "আল্লাহ সম্বন্ধে কোনো সন্দেহ আছেনে (যিজন) মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ আদি-স্ৰষ্টা? তেওঁ তোমালোকক আহ্বান কৰিছে তোমালোকৰ দোষ-ত্ৰুটিৰ পৰা তোমালোকক পৰিত্ৰাণ কৰিবলৈ, আৰু এক নিৰ্দিষ্ট কাললৈকে তোমালোকক অব্যাহতি দিবলৈ (যেন ইতিমধ্যে তোমালোক সৎপথত আহিব পাৰা)।" সিহঁতে ক'লে– "তোমালোকতো আমাৰেই নিচিনা মানুহ নহোৱা জানো! তোমালোকে বিচাৰিছা আমাক বিৰত ৰাখিবলৈ আমাৰ পিতৃপুৰুষসকলে যাৰ উপাসনা কৰিছিল তাৰ পৰা! এতেকে তোমালোকে আমাৰ ওচৰলৈ (তোমালোকৰ সত্যতাৰ) কোনো সুস্পষ্ট প্ৰমাণ লৈ আহাঁ।"

১১ সিহঁতৰ ৰছুলসকলে সিহঁতক কৈছিলে– "স্বৰূপতে আমি তোমালোকৰ নিচিনা মানুহ নহওঁ জানো; কিন্তু আল্লাহে তেওঁৰ বান্দাসকলৰ মাজৰ পৰা যাকে (উপযুক্ত বিবেচনায়) ইচ্ছা কৰে তেওঁৰেই প্ৰতি (প্ৰত্যাদেশ প্ৰেৰণৰ) অনুগ্ৰহ বৰ্ষণ কৰে। আৰু আমাৰ কাৰণে এইটো নহয় যে আল্লাহৰ অনুমতি ব্যতিৰেকে তোমালোকৰ ওচৰলৈ কোনো প্ৰমাণ লৈ আহিম। এতেকে আল্লাহৰ ওপৰতেই মুমিনসকলে নিৰ্ভৰ কৰক।

১২ "আৰু আমাৰ কি কাৰণ থাকিব পাৰে যে আমি আল্লাহৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰিম, অথচ তেৱেঁইতো আমাক চালিত কৰিছে আমাৰ পথত? আৰু আমি নিশ্চয় অধ্যৱসায় অৱলম্বন কৰিম তোমালোকে আমাক যি কষ্ট দিছা সেইখিনি সত্বেও। আৰু আল্লাহৰ ওপৰতেই তেন্তে নিৰ্ভৰ কৰক নিৰ্ভৰকৰোঁতাসকলে।"

পৰিচ্ছেদ - ৩

১৩ আৰু যিবোৰে অবিশ্বাস কৰে সিহঁতে সিহঁতৰ ৰছুলসকলক কৈছিল– "আমাৰ দেশৰ পৰা তোমালোকক আমি উলিয়াইহে দিম, নতুবা আমাৰ ধৰ্মলৈ তোমালোকে ফিৰি আহিবই লাগিব।" তেতিয়া সিহঁতৰ প্ৰভুৱে সিহঁতৰ ওচৰত প্ৰত্যাদেশ দিছিলে– "আমি নিশ্চয় অন্যায়কাৰীবিলাকক বিধ্বস্ত কৰিম,–

১৪ "আৰু সিহঁতৰ পাছত আমি দেশখনতে অৱশ্যেই তোমালোকক প্ৰতিষ্ঠিত কৰিম। এইটো (প্ৰতিশ্ৰুতি) তাৰ নিমিত্তে যি (তাৰ কোনো অপৰাধ হোৱাৰ আশংকাত) ভয় কৰে আমাৰ সন্মুখত থিয় হবলৈ, আৰু ভয় কৰে আমাৰ শাস্তিৰ।"

১৫ আৰু সিহঁতে বিজয় কামনা কৰিছিল (সত্যনিষ্ঠসকলৰ বাবে, আৰু ভাবিছিল সিহঁতেই আছে সৎপথত), পৰিণামত প্ৰত্যেকজন দুৰাচাৰী বিৰুদ্ধাচাৰী ব্যৰ্থমনোৰথ হ'ল,–

১৬ সেইজনৰ সন্মুখত ৰৈছে জাহান্নাম, আৰু তাক পান কৰোৱা হ'ব লেতেৰা-গেলা পানী,–

১৭ সি তাকেই ঢোকাঢোকে পিব ধৰিব, আৰু সি তাক সহজে গিলিবলৈ নোৱাৰিব, আৰু মৰণ তাৰ ওচৰলৈ আহিব সকলো ফালৰ পৰাই, কিন্তু সি মৃতক নহ'ব। আৰু তাৰ সন্মুখত (অপেক্ষমান) ৰৈছে কঠোৰ শাস্তি।

১৮ যিবিলাকে সিহঁতৰ প্ৰভুক অস্বীকাৰ কৰে সিহঁতৰ উপমা হৈছে– সিহঁতৰ ক্ৰিয়াকৰ্ম (ইমানেই অন্তঃসাৰশূন্য পাতল যে সেইটো) ছাইৰ নিচিনা, যাৰ ওপৰেদি বৈ যায় ঘূৰ্ণি-তুফানৰ দিনৰ ধুমুহা বতাহ (ফলত সেইবোৰ ছাই-ভস্ম উৰি যায়)। সিহঁতে যি অৰ্জন কৰিছে তাৰ একোৰেই ওপৰত সিহঁতে কোনো ক্ষমতা ৰাখিব নোৱাৰিব। (আল্লাহক অস্বীকাৰ কৰা) এইটোৱেই হৈছে সুদূৰপ্ৰসাৰিত বিভ্ৰান্তি।

১৯ তোমালোকে নেদেখানে যে আল্লাহে মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিছে সত্যৰ সৈতে? তেওঁ যদি বিচাৰে তেনেহলে তোমালোকক আঁতৰাই দিব পাৰে আৰু (তোমালোকৰ ঠাইত) এক নতুন সৃষ্টি লৈ আহিব (যিসকলে দেশত ইছলামী বিধান প্ৰতিষ্ঠা কৰিব),–

২০ আৰু এইটো আল্লাহৰ কাৰণে কঠিন নহয়।

২১ আৰু সিহঁত সকলোৱেই আহিব আল্লাহৰ সন্মুখলৈ, তেতিয়া (ভণ্ড ধৰ্মগুৰুক অন্ধ অনুসৰণ কৰোঁতা) দুৰ্বলবিলাকে ক'ব যিবিলাকে (ধৰ্মৰ পাণ্ডা সাজি) অহংকাৰ কৰে সিহঁতক– "আমিতো নিশ্চয় তোমালোকৰেই অনুগামী আছিলো, গতিকে আল্লাহৰ শাস্তিৰ পৰা অলপমানো আমাৰ পৰা তোমালোকে আঁতৰাই নিব পাৰানে?" সিহঁতে (তেতিয়া) ক'ব– "আল্লাহে যদি আমাক সৎপথত চলালেহেঁতেন তেন্তে আমিও তোমালোকক সৎপথেৰে চলালোহেঁতেন। (এতেকে আমাৰ প্ৰাপ্য শাস্তিৰ কাৰণে) আমি অস্থিৰতা দেখুওৱাওঁ বা ধৈৰ্যধাৰণ কৰোঁ আমাৰ কাৰণে সকলোৱেই সমান, আমাৰ নিমিত্তে কোনো নিষ্কৃতি নাই।"

পৰিচ্ছেদ - ৪

২২ আৰু বিষয়টোৰ মীমাংসা হৈ গ'লে চয়তানে (তাৰেই মুৰিদ-শিষ্যক পৰিত্যাগ কৰি খাঁটি কথাই) ক'ব– "নিসন্দেহে আল্লাহে তোমালোকক ওৱাদা কৰিছিলে সত্য ওৱাদা; আৰু ময়ো তোমালোকক অঙ্গীকাৰ দিছিলো, কিন্তু মই তোমালোকৰ প্ৰতি (সেই প্ৰতিশ্ৰুতি) ভঙ্গ কৰিলো। আৰু তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ কোনো আধিপত্য (বা কৰ্তৃত্ব) নাছিল; মই কেৱল তোমালোকক (কুকৰ্মৰ প্ৰতি) মাতিছিলো, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ প্ৰতি সঁহাৰি দিছিলা, গতিকে তোমালোকে মোক দোষ নিদিবা বৰং নিজকেই দোষাৰোপ কৰা। মই তোমালোকৰ উদ্ধাৰ কৰোঁতা নহওঁ আৰু তোমালোকো মোৰ উদ্ধাৰকাৰী নোহোৱা। মই নিশ্চয়ে অস্বীকাৰ কৰো তোমালোকে যে ইতিপূৰ্বে মোক (আল্লাহৰ সৈতে) অংশী বনাইছিলা (আৰু তোমালোকে মোকে গছত উঠাইছিলা)।" নিসন্দেহে অন্যায়কাৰীহঁত– সিহঁতৰ বাবে ৰৈছে মৰ্মন্তুদ শাস্তি।

২৩ আৰু যিসকলে ঈমান আনিছে আৰু সৎকৰ্ম কৰিছে তেওঁলোকক প্ৰৱেশ কৰোৱা হ'ব স্বৰ্গোদ্যানসমূহত যিবিলাকৰ তলেদি বৈ গৈছে নিঝৰাবোৰ, তাতেই তেওঁলোক থাকিব স্থায়ীভাৱে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ অনুমতিক্ৰমে। তাত তেওঁলোকৰ অভিবাদন হ'ব "ছালাম" (অৰ্থাৎ শান্তি কামনা)!

২৪ তোমালোকে ভাবি চোৱা নাইনে, আল্লাহে কিদৰে উপমা দি থাকে,– সাধু কথাকে উৎকৃষ্ট গছৰ লগত, যাৰ শিপা মজবুত আৰু যাৰ ডালপাত আকাশত (অৰ্থাৎ আল্লাহৰ বাণীৰূপী বীজৰ পৰা অঙ্কুৰিত ঈমানৰ গছপুলিত সৎকৰ্মৰ দ্বাৰা পৰিপোষণ কৰা হ'লে সেইটো শকত গছত পৰিণত হয়, আৰু তাৰ শিপা নিহিত হয় মুমিনৰ হৃদয়ত আৰু শাখা-প্ৰশাখা বিকশিত হয় তেওঁলোকৰ মূৰৰ উপৰতে),–

২৫ সি তাৰ ফল দিছে প্ৰত্যেক মৌচুমত তাৰ প্ৰভুৰ অনুমতিক্ৰমে (অৰ্থাৎ সেই শকত গছজোপাত সুস্বাদু ফল সদায় লাগি থাকে পৰ্যাপ্তভাৱে, আৰু তাৰ স্নিগ্ধ ছাঁত মুমিনসকলে আশ্ৰয় পায়; গতিকে ঈমান আৰু সৎকৰ্মৰ ফলস্বৰূপে মুমিনসকলে উপভোগ কৰে স্বৰ্গোদ্যানসমূহ আৰু নিঝৰাবোৰ)। আৰু আল্লাহে মানৱসমাজৰ (বুজাৰ সুবিধাৰ) কাৰণে উপমাবোৰ প্ৰয়োগ কৰে যেন সেইসকলে (শিক্ষণীয় বিষয়সমূহ) স্মৰণ কৰিব পাৰে।

২৬ আৰু বেয়া কথাৰ উপমা হৈছে বেয়া গছৰ নিচিনা যাক মাটিৰ ওপৰৰ পৰা উভালি পেলোৱা হৈছে, ইয়াৰ কোনো স্থিতি নাই (তেনেকৈ বেয়াৰ পৰা জন্ম লোৱা বেয়া গছ ইছলামৰ অগ্ৰগতিত পদদলিত হৈ যায়; গতিকে অবিশ্বাস আৰু কুকৰ্মৰ ফলস্বৰূপে পাপাচাৰীহঁতে নাপায় কোনো স্বৰ্গোদ্যান, নাইবা তাৰ ফলফসল)।

২৭ যিসকলে ঈমান আনিছে আল্লাহে সেইসকলক প্ৰতিষ্ঠিত কৰে (কুৰআনৰ) শাশ্বত বাণীৰ দ্বাৰা এই দুনিয়াৰ জীৱনত আৰু পৰকালতো (গতিকে কুৰআনৰ শিক্ষাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে নিজৰ জীৱন গঢ়ি তোলে); আৰু আল্লাহে পথহাৰা কৰে অন্যায়কাৰীহঁতক (যিসকলে অন্ধকাৰতেই খেপিয়াই ফুৰে), আৰু আল্লাহে (মানৱজাতিৰ ভালৰ কাৰণে) যি ইচ্ছা কৰে তাকেই কৰে।

পৰিচ্ছেদ - ৫

২৮ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি সিহঁতক দেখা নাইনে যিবিলাকে আল্লাহৰ অনুগ্ৰহক অবিশ্বাসেৰে সলনি কৰিছে , আৰু নিজৰ সম্প্ৰদায়ক নমাই পেলাইছে ধ্বংসৰ আবাসলৈ ?–

২৯ জাহান্নামত, য'ত সিহঁতে প্ৰবেশ কৰিব; আৰু নিকৃষ্ট এই বাসস্থান।

৩০ আৰু সিহঁতে (দেৱ-দেৱীক সৃষ্টি কৰি সিহঁতক) আল্লাহৰ সমনীয়া থিয় কৰায় যেন সিহঁতে (দানদক্ষিণা সংগ্ৰহ কৰিবলৈ অন্ধবিশ্বাসী লোকক) তেওঁৰ পথৰ পৰা বিপথে চলাব পাৰে। (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোঁৱা– "(আল্লাহক পণ্য বনাই অৰ্জিত মুনাফা খন্তেকৰ কাৰণে) উপভোগ কৰা, তাৰপাছত তোমালোকৰ প্ৰত্যাবৰ্তন নিশ্চয় হ'ব জুইৰ ফালে।"

৩১ আমাৰ বান্দাবিলাকৰ যিসকলে ঈমান আনিছে সেইসকলক কোৱাঁ ঃ তেওঁলোকে নামায কায়েম কৰক আৰু আমি তেওঁলোকক যি জীৱিকা দিছো তাৰ পৰা তেওঁলোকে (সৎকামত) খৰচ কৰক– গোপনে (যেন দানগ্ৰহীতাক কোনোভাৱে হেয় কৰা নহয়) আৰু প্ৰকাশ্যভাৱে (যেন মহৎকামত দান কৰা দেখি অন্য লোকেও প্ৰেৰণা পায়)– (শেষবিচাৰৰ) সেই দিন অহাৰ আগতে য'তে নচলিব কোনো লেনদেন, আৰু নাথাকিব কোনো বন্ধু সম্পৰ্ক (বৰঞ্চ প্ৰত্যেকেই নিজকেলৈ ব্যস্ত থাকিব)।

৩২ আল্লাহ তেৰেঁই যিজনে মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিছে, আৰু আকাশৰ পৰা বৰ্ষণ কৰে পানী, তাৰপাচত তাৰ সাহায্যত তেওঁ উৎপাদন কৰে তোমালোকৰ জীৱিকাৰ কাৰণে ফলমূল; আৰু তোমালোকৰ কাৰণে তেওঁ অধীন কৰিছে জাহাজবিলাক যাতে তেওঁৰ বিধান অনুযায়ী সেইটো সমুদ্ৰত বিচৰণ কৰে, আৰু তোমালোকৰ কাৰণে তেঁও বশীভূত কৰিছে নদনদী।

৩৩ আৰু তেওঁ তোমালোকৰ অনুগত কৰিছে সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰক যি (নিজ নিজ কক্ষপথত) নিয়মিতভাৱে চলমান (যাৰ ফলত তোমালোকে অসংখ্য উপকাৰ উপভোগ কৰিছা); আৰু তেওঁ তোমালোকৰ অধীন কৰিছে ৰাতি আৰু দিনক (গতিকে তোমালোকৰ অধীন বিষয়বোৰক তোমালোকৰ মনিব জ্ঞান কৰি পূজা নকৰিবা)।

৩৪ আৰু তেওঁ তোমালোকক প্ৰদান কৰে তোমালোকে তেওঁৰ ওচৰত যি প্ৰাৰ্থনা কৰা সেই সকলো বস্তুৰ পৰাই (পৰ্যাপ্ত পৰিমাণত)। আৰু তোমালোকে যদি আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ গণনা কৰিবলৈ যোৱা তোমালোকে সেইবোৰ গণিব নোৱাৰিবা। মানুহ অৱশ্যে বৰ অন্যায়কাৰী, অত্যন্ত অকৃতজ্ঞ।

পৰিচ্ছেদ - ৬

৩৫ আৰু স্মৰণ কৰা! ইব্ৰাহীম (আঃ)-এ কৈছিল– "মোৰ প্ৰভু! (মক্কাৰ) এই চহৰখনক নিৰাপদ কৰা, আৰু আমাক আৰু আমাৰ সতি-সন্ততিক মূৰ্তিবিলাকৰ পূজা-অৰ্চনাৰ পৰা ৰক্ষা কৰা।

৩৬ "আমাৰ প্ৰভু! নিসন্দেহে এইবিলাকে মানৱসমাজৰ অনেককে বিপথে নিছে; গতিকে যি মোক অনুসৰণ কৰে সি তেন্তে মোৰ মধ্যকাৰ, আৰু যি মোক অমান্য কৰে (তুমিইতো তাৰ ব্যৱস্থা কৰোঁতা, কিয়নো) তুমিয়েইতো পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

৩৭ "আমাৰ প্ৰভু! মই নিশ্চয় মোৰ বংশধৰসকলৰ অনেককে (যেনে ইছমাইলক) বসবাস কৰালো তোমাৰ পবিত্ৰ (কা'বা) গৃহৰ সমীপত খেতি-বাতিহীন উপত্যকাত,– আমাৰ প্ৰভু! যাতে সিহঁতে (সেই উপাসনালয়ত) নামায কায়েম কৰে, ফলতে কিছু লোকৰ (যথা মুছলিমৰ) মন সিহঁতৰ প্ৰতি অনুৰাগী বনাই দিয়া (যেন সিহঁতে মোৰ আৰু ইছমাইলৰ ত্যাগ চিৰকাল স্মৰণ কৰি থাকে), আৰু সেইসকলক (লৌকিক আৰু আত্মিক) ফলফচল দি জীৱিকা প্ৰদান কৰা, যাতে তেওঁলোকে (তোমাৰ ওচৰত) কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰে।

৩৮ "আমাৰ প্ৰভু! তুমি নিশ্চয় জানা যি আমি গোপন কৰোঁ আৰু যি আমি প্ৰকাশ কৰোঁ। আৰু আল্লাহৰ ওচৰত পৃথিৱীৰ কোনো বস্তুৱেই লুকুৱাবৰ নাই আৰু মহাকাশতো নহয় (গতিকে মোৰ বংশধৰৰ এই উভয় শাখাৰ মাজত গুপ্তভাৱে হিংসা বিদ্বেষ পোষণৰ পৰিবৰ্তে প্ৰকাশ্যভাৱে ভাতৃত্ব আৰু সহৃদয়তা আনি দিয়া)।

৩৯ "সমস্ত প্ৰশংসা আল্লাহৰ (প্ৰাপ্য) যিজনে মোক বৃদ্ধ বয়সত (দুজন সুপুত্ৰ) ইছমাইল আৰু ইছহাকক দান কৰিছে। নিসন্দেহে মোৰ প্ৰভু প্ৰাৰ্থনা শ্ৰৱণকাৰী।

৪০ "মোৰ প্ৰভু! মোক নামাযত সুপ্ৰতিষ্ঠিত কৰি দিয়া, আৰু মোৰ বংশধৰসকলৰ পৰাও (নামাযী সম্প্ৰদায় বনাই দিয়া); আমাৰ প্ৰভু! আৰু মোৰ (এই) প্ৰাৰ্থনা কবুল কৰা।

৪১ "আমাৰ প্ৰভু! মোক (পদস্খলনৰ পৰা) পৰিত্ৰাণ কৰা, আৰু মোৰ পিতামাতাকো আৰু বিশ্বাসীসকলকো হিচাপপত্ৰ ধাৰ্যকৰাৰ দিনা (যাতে মোৰেই বংশধৰৰ মাজত শেষনবী মুহাম্মদ-ছাঃ জন্ম লৈ পৌত্তলিকতাৰ পৰা এই দেশক চিৰদিনৰ বাবে মুক্ত কৰে)।"

পৰিচ্ছেদ – ৭

৪২ আৰু তুমি নাভাবিবা যে অন্যায়কাৰীহঁতে যি কৰে আল্লাহ সেই সম্বন্ধে বেখেয়াল। তেওঁ কেৱল সিহঁতক অৱকাশ দিছে সেইদিনালৈকে যিদিনা (সিহঁতৰ) চকুবিলাক (দাৰুণ বিভীষিকাতে) হ'ব পলকহীন স্থিৰ,–

৪৩ (সেইদিনা সিহঁতে) লৰ মাৰিছে সিহঁতৰ মূৰবোৰ থিয় কৰি (আগপাছ নেদেখি), (ইমানেই ভীত-বিহ্বল অৱস্থাত যে) সিহঁতৰ দৃষ্টি সিহঁতৰ নিজৰ ফালেও ফিৰা নাই, আৰু সিহঁতৰ চিত্ত হৈছে ফোঁপোলা।

৪৪ আৰু মানুহবিলাকক সতৰ্ক কৰি দিয়া সেইদিন সম্বন্ধে যেতিয়া সিহঁতৰ ওপৰত শাস্তি আহি পৰিব; যিবিলাকে অন্যায় কৰিছিল সিহঁতে তেতিয়া ক'ব– "আমাৰ প্ৰভু! আমাক অৱকাশ দিয়া অলপ দিনৰ বাবে যেন আমি তোমাৰ আহ্বানত সঁহাৰি দিব পাৰোঁ আৰু ৰছুলসকলক অনুসৰণ কৰিব পাৰোঁ।" (তেওঁ তেতিয়া ক'ব–) "কি! তোমালোকে ইতিপূৰ্বে শপথ খোৱা নাছিলানে যে তোমালোকৰ কাৰণে কোনো পতন নাই?

৪৫ "অথচ তোমালোকে বাস কৰিছা সেইবিলাকৰ বাসভূমিতে যিবিলাকে (অন্যৰ প্ৰতি অত্যাচাৰৰ দ্বাৰা) নিজৰেই আত্মাৰ প্ৰতি অন্যায়াচৰণ কৰিছিল, আৰু তোমালোকৰ ওচৰত সুস্পষ্ট কৰা হৈছিল আমি সিহঁতৰ প্ৰতি কেনে (শাস্তিমূলক) ব্যৱহাৰ কৰিছিলো, আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে (সিহঁতক) বনাইছিলো দৃষ্টান্ত।"

৪৬ আৰু সিহঁতে (–কুৰাইশ্ববিলাকে, তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে) নিশ্চয় সিহঁতৰ ফান্দ ফান্দিছিল, কিন্তু সিহঁতৰ চক্ৰান্ত (ৰক্ষিত) আছে আল্লাহৰ ওচৰত। যদিও সিহঁতৰ ষড়যন্ত্ৰ এনে (সাংঘাতিক) যে তাৰ দ্বাৰা পৰ্বতসমূহ টলি যায় (তথাপি সিহঁতৰ সকলো ফন্দি-ফিকিৰ ব্যৰ্থ কৰি দিয়া হ'ব)।

৪৭ গতিকে তুমি কেতিয়াও নাভাবিবা যে আল্লাহে তেওঁৰ ৰছুলসকলক দিয়া তেওঁৰ প্ৰতিশ্ৰুতি খেলাফ কৰিব। নিশ্চয় আল্লাহ মহাশক্তিশালী, প্ৰতিফলদাতা।

৪৮ সেইদিনা এই পৃথিৱী বদলি হ'ব আন এখন পৃথিৱীলৈ, আৰু মহাকাশমণ্ডলও (বদলি যাব, সেইহেতু তোমাৰ বাল্যকালৰ আৰবদেশৰ পৰা শেষ বয়সৰ আৰবদেশ সম্পূৰ্ণ বেলেগ হৈ যাব); আৰু এওঁলোক হাজিৰ হ'ব আল্লাহৰ সন্মুখত, যিজন একক, সৰ্বশক্তিমান।

৪৯ আৰু তুমি দেখিবলৈ পাবা– অপৰাধীবিলাকক সেইদিনা শিকলিৰ মাজত বন্ধা অৱস্থাত (যেনেকুৱা ঘটিব এই দুনিয়াতেই বদৰৰ যুদ্ধকালত),–

৫০ সিহঁতৰ চোলাবোৰ হ'ব (ঘন ক'লা আৰু সহজদাহ্য) আলকাতৰাৰ, আৰু সিহঁতৰ মুখমণ্ডল আবৰি ধৰিব জুইয়ে,–

৫১ যাতে আল্লাহে প্ৰত্যেক সত্ত্বাকে প্ৰতিদান দিব পাৰে যি সি অৰ্জন কৰিছে (সেই অনুপাতে), নিসন্দেহে আল্লাহ হিচাপ-নিকাচত খৰতকীয়া।

৫২ (কুৰআনত বিবৃত) এই (উপদেশমালা) হৈছে মানৱজাতিৰ কাৰণে এক বাৰ্তা যাতে সিহঁতে ইয়াৰ দ্বাৰা সাৱধান হ'ব পাৰে, আৰু যেন জানিব পাৰে যে তেৱেঁই নিশ্চয় একক উপাস্য, আৰু বোধশক্তি-সম্পন্নসকলে যেন উপদেশ গ্ৰহণ কৰে (যাৰ ফলত এই পৃথিৱীখনতেই যেন স্বৰ্গৰাজ্য সৃষ্টি হয়)।

* * * * * * * * * * * *